

Maig, 2025

COORDINA
DORA

TEMPS DE FLORS, TEMPS DE DRETS

TEMPS DE FLORS, TEMPS DE DRETS

Els drets humans són la base de la dignitat i la justícia per a totes les persones, però arreu del món continuen sent vulnerats de manera sistemàtica. Aquest projecte fotogràfic per a Girona Temps de Flors 2025 neix amb la voluntat de visibilitzar aquestes vulneracions i, alhora, reivindicar el paper de les persones activistes i organitzacions que lluiten per garantir els drets fonamentals des de les comarques gironines. Aquestes defensores i defensors dels drets humans ens aporten l'esperança necessària per lluitar pel respecte de cadascun d'aquests drets.

Cada imatge vol segellar un vincle entre una persona compromesa amb la defensa dels drets humans i una planta o flor que representa un valor o una lluita: l'olivera com a símbol de pau; la violeta, que amb el seu color vesteix la lluita per la igualtat de gènere; l'orquídia que amb la seva bellesa confronta la violència de la mutilació genital femenina; el blat, font d'aliment, resistència, i esperança per al migrant que ha de marxar de casa seva cercant un futur millor; la falguera, que ens avisa de la salut del nostre ecosistema; o l'àloe vera, present a moltíssimes llars i que s'usa per a curar les ferides.

Amb aquest muntatge, volem posar en valor el teixit associatiu viu, actiu i imprescindible, de la Coordinadora d'ONG Solidàries. Són rostres anònims per a la majoria de ciutadania, però que amaguen valentia, lluita i històries inspiradores per a seguir somiant i treballant per a un món millor.

**Temps de flors, temps de drets,
temps d'activisme i resistència col·lectiva per a la justícia social!**

Dialla Diarra
Legki Yakaru, de Banyoles

ORQUÍDIA I MGF

Empoderament. És la presidenta de Legki Yakaru, que significa “dones d’avui” en sarankule. Nascuda a Mali, l’any 1993 es va traslladar a Catalunya. La mort sobtada del seu marit li va fer evident que calia empoderar-se i prendre les seves pròpies decisions. Un aprenentatge que amb molta empena la va dur a crear l’entitat.

Dona mutilada de tipus 1 -la menys greu-, la Dialla sap que **“és molt necessari treballar amb la dona que ha passat per una ablació perquè no la faci a la seva filla.”** És des d’aquesta vivència i des del coneixement que ha anat adquirint, que funda l’associació Legki Yakaru per treballar per a la sensibilització de les conseqüències de la Mutilació Genital Femenina (MGF) en nenes, noies i dones sudsaharianes, i d’altres països on es practica la mutilació. Ha fet centenars de xerrades, tallers i formacions arreu del territori per explicar i denunciar-ne la pràctica. Treballa en xarxa amb altres agents del territori (salut, educació, etc.) per a la detecció de possibles víctimes i per a l’aplicació del protocol i defensa de les nenes i noies. En els últims 10 anys, a la demarcació gironina s’han detectat 38 casos de MGF, una greu vulneració del dret al propi cos de la dona, contra la qual la Dialla segueix lluitant.

Orchidaceae. El significat del nom de l’orquídia i la seva simbologia, són pura contradicció. En realitat el nom prové del grec *orkhis*, que significa testicle. I tot i que antigament també s’ha associat a la virilitat i a la capacitat de fecundació, la seva forma inconfusible i delicada s’ha acabat adoptant per representar els òrgans sexuals femenins i la integritat del cos de la dona.

L’orquídia, exòtica i amb mil i un colors possibles, simbolitza la bellesa natural i la diversitat de la feminitat. Amb més de 25.000 espècies conegudes, silvestres o de cultiu, formen una de les famílies de plantes més diverses de tot el món. La seva bellesa contrasta amb la violència de la mutilació genital femenina, que busca controlar i modificar el cos de milions de nenes i dones, per evitar la seva sexualitat plena. Avui l’orquídia s’associa sovint a la lluita contra aquesta vulneració del dret al propi cos, del dret a la salut, la seguretat i la integritat física, que afecta més de 230 milions de dones i nenes de diverses regions d’Àfrica, Pròxim Orient i Àsia.

Maig, 2025

M. Carme Bernat Plataforma per la Pau Lloret

OLIVERA I PAU

Pacifisme. En un àmbit o un altre, aquesta lloretenca sempre ha fet activisme. L'any 2003, com tantes d'altres persones, va sortir al carrer per dir NO a la Guerra d'Iraq. A partir d'aquí, i juntament amb una amiga, van decidir crear una entitat que treballés la cultura de pau a Lloret de Mar. Quatre anys més tard, naixia Plataforma per la Pau Lloret, amb poc més d'una desena d'inconformistes que segueixen actius. La plataforma va començar a organitzar activitats **"sempre per sensibilitzar la gent, que la violència no porta enlloc"**, diu la Mari Carme. Des d'aleshores, han anat fent xarxa des de la Coordinadora d'ONG Solidàries, amb Justícia i Pau, i amb FundiPau, una entitat germana de la qual actualment, ella forma part del Patronat.

Plataforma per la Pau Lloret s'ha adherit a diferents campanyes internacionals: per a l'abolició de les bombes de dispersió, 'Armes Sota Control'; per abolir les armes nuclears (campanya que va rebre el Premi Nobel de la Pau el 2017), campanyes antiracistes, contra la banca armada, per desmilitaritzar l'educació, contra la despesa militar... Actualment, l'entitat convoca el municipi a un minut de silenci setmanal per les víctimes de totes les guerres. Gràcies a l'activitat d'aquesta entitat, Lloret ja forma part de la Xarxa d'alcaldes i alcaldesses per la pau a Catalunya.

Olea europaea. "El Mediterrani acaba on l'olivera deixa de créixer" deia el metge i escriptor francès, George Duhamel. I és que aquest arbre embelleix els nostres paisatges, i agermana gastronòmica i culturalment els pobles de la riba mediterrània.

En la història, trobem múltiples referències a l'olivera com a símbol de pau, saviesa i reconciliació. En la mitologia grega, l'olivera va ser el regal que Atena - deessa de la intel·ligència -, va fer al poble d'Atenes com a símbol de pau, concòrdia i progrés. La Bíblia (Gènesi 8:11) també en fa esment. Després del Diluvi Universal, un colom va tornar fins a Noè amb una branca al bec, en senyal que les aigües havien baixat i que Déu havia restaurat la pau amb la humanitat. A l'Antiga Roma, les corones fetes amb branques d'olivera significaven una oferta de pau als exèrcits enemics i s'usaven a l'hora de segellar pactes i acords, per simbolitzar la reconciliació. Aquesta simbologia pacífica ha arribat fins als nostres dies i avui, una branca d'olivera és un dels símbols de l'ONU, l'organisme que busca promoure la pau i seguretat mundial. També s'utilitza en banderes, segells i distintius de diverses institucions relacionades amb la diplomàcia i la pau.

Maig, 2025

Karim Sabni
Social Project 4.0 i Girona Acull

BLAT I MIGRACIONS I REFUGIATS

Dignitat. En Karim s'autodefineix com a banyolí d'adopció gironina nascut a Tetuan, el Marroc. És treballador social i actualment dirigeix la cooperativa Idària d'inserció sociolaboral, sostenibilitat i lluita antiracista. Des d'aquesta entitat impulsa iniciatives transformadores dins l'economia social, com la primera instal·ladora fotovoltaica cooperativa del territori o el projecte Coosir a Salt, centrat en la inclusió comunitària.

Amb una mirada profundament arrelada als drets humans i la justícia social, en Karim és expert en moviments migratoris, especialment a la frontera sud. Ha estat impulsor de diverses iniciatives socials d'entre les que destaca Social Project 4.0, que posa el focus en la salut mental de joves que han emigrat sols, o Girona Acull, que defensa els drets de les persones migrants i refugiades des d'una perspectiva antiracista. Participa activament a espais com la Coordinadora Obrim Fronteres, la Red de Acogida Estatal i el consell rector de Coop57.

Durant dotze anys va liderar el departament d'Immigració de la UGT a Girona, des d'on va començar a obrir camins per a polítiques més justes i inclusives, que posessin la dignitat de les persones migrades al centre. Creu fermament en la incidència política com a eina de transformació. Actualment en Karim continua promovent aliances entre moviments socials d'arreu de l'Estat amb l'objectiu de millorar les lleis i les polítiques públiques, **«perquè totes les nostres veïnes i veïns puguin viure amb drets i amb vida digna.»**, diu.

Triticum. En moltes cultures el blat és un aliment bàsic i essencial. Això el converteix en símbol de supervivència i esperança, per a moltes persones que es veuen obligades a deixar casa seva en la cerca d'un futur millor. Amb el blat elaborem el pa, un dels aliments més universals que comparteixen gairebé totes les cultures. D'aquí que l'associem amb l'acollida, la solidaritat i la comunitat, valors fonamentals en el suport a les persones immigrants i refugiades. Malauradament, el dret a l'alimentació avui continua sent una lluita no resolta, ni aquí ni al Sud Global.

En aquest simbolisme del blat i els drets de les persones migrants, s'hi suma el fet que és una planta que ha viatjat per tot el món al llarg de la història, igual que les persones que es veuen obligades a migrar. Des de la seva "domesticació" a la conca del Mediterrani i l'Orient Mitjà, s'ha estès per tot el planeta, seguint rutes de comerç i moviments humans.

Maig, 2025

Flora Ridaura
Càritas Diocesana de Girona-Salt

ÀLOE I HABITATGE I CURES

Vida. L'any 2008 la Flora va començar a treballar a Càritas Diocesana de Girona, com a coordinadora d'un projecte de pisos d'acolliment temporal adreçat a dones amb fills petits, que es trobaven en situació de vulnerabilitat per manca d'habitatge. Al cap d'uns anys es va iniciar el projecte de pisos de lloguer social que, comptant amb pisos cedits per propietaris, permetia que famílies amb escassos recursos tinguessin un habitatge digne a preu simbòlic, durant un temps de transició cap a un pis de lloguer no protegit. Així es va anar bastint el Programa Habitatge, que la Flora va coordinar fins al 2015. Dins la mateixa entitat, també ha treballat en altres projectes per dinamitzar les campanyes de sensibilització, formacions, i per col·laborar en tasques de denúncia i incidència sobre drets.

Més endavant va començar a treballar a Salt, on va poder constatar que un dels principals problemes és el de l'habitatge. Amb l'equip de Càritas, van convocar les famílies que compartien aquesta problemàtica, per tal d'oferir-los acompanyament col·lectiu: així naixia el Grup de Drets, per compartir problemes, rebre suport, buscar solucions conjuntes... Des d'aleshores són moltes les famílies acompanyades, les gestions fetes, les plantades a porta per evitar desnonaments, les marxes i concentracions per denunciar la situació, unint esforços amb el Sindicat d'Habitatge... **«És molta la solidaritat viscuda! Molts moments de tristor, indignació i impotència...i també moments d'alegria per les petites-grans victòries, per les famílies que han aconseguit el seu pis de lloguer assequible»**, diu la Flora.

Aloe Vera. L'àloe vera també coneguda com a atzavara vera o bàlsam de jardí és una planta present a moltíssimes llars perquè és molt fàcil de cuidar i té múltiples beneficis. Això la converteix en un símbol de resiliència i dignitat en l'espai domèstic. El seu nom deriva del grec "alóe", que segurament el pren de l'àrab "alloeh" o de l'hebreu "halal", que significa substància amarga i brillant; la paraula "vera", en canvi, prové del llatí i significa veritable.

Vinculem l'àloe vera a la lluita per l'habitatge perquè és una planta que pot sobreviure en condicions extremes, amb poca aigua, en terres pocs fèrtils. Això l'agermana amb la lluita per a un habitatge digne, especialment en situacions precàries o d'exclusió social. D'altra banda, vinculem habitatge amb espai de cures, i aquí també hi té un paper important l'àloe, una planta amb moltíssimes propietats curatives i regeneradores, que cicatriza ferides a la pell, com també les ferides socials causades per la manca d'accés a un habitatge digne.

Maig, 2025

Moisès Mont
Salvem les Valls.
Olot, Les Preses i la Vall d'en Bas

FALGUERA I SOSTENIBILITAT

Amor pel territori. Els seus pares ja estaven vinculats a Salvem Les Valls, així que seu el pas a l'activisme, li ve de petit. «**Podríem dir que porto més de 30 anys fent activisme, i vinculat a la defensa del territori i l'agricultura.**», explica en Moisès. Ara fa 10 anys, va entomar el relleu de Salvem les Valls, en l'inici de les negociacions de la variant de Les Preses i Olot.

Actualment, la lluita de Salvem Les Valls es troba en un punt crític perquè la Generalitat i els ajuntaments d'Olot, les Preses i la Vall d'en Bas han pactat un traçat per a la construcció d'una nova variant que és molt perjudicial per al territori i per a l'agricultura de la comarca. «**La nova variant també comportarà una gran afectació al benestar dels habitants de la comarca, amb una carretera que implicarà un trànsit innecessari i una afectació a l'aquífer de la Vall, que nodreix d'aigua pràcticament a tota la comarca.**», explica en Moisès. L'entitat ecologista està en ple procés d'elaboració d'un contenciós administratiu, per demostrar que aquesta alternativa que proposen no és viable i per «**demostrar que ens cal un canvi de model de mobilitat adaptat a les capacitats del territori, que garanteixi el benestar i la viabilitat de tots els que hi habitem. Que beneficiï realment l'entorn.**»

***Pteridium aquilinum*.** Sabíeu que les falgueres també es coneixen com a "fòssils vivents"? És una de les plantes més antigues de la Terra, presents fins i tot abans que els dinosaures. Una planta d'una gran adaptació als canvis, que la converteix en un símbol de resistència i adaptació als canvis climàtics al llarg de la història.

Avui en dia, moltes falgueres són vulnerables per la desforestació i la destrucció d'ecosistemes, convertint-les en un emblema de la necessitat de preservar la biodiversitat, com la necessitat de preservar la Vall d'en Bas, amenaçada per carreteres, variants i el turisme de masses. Les falgueres contribueixen a mantenir l'equilibri ecològic absorbint CO₂, regulant la humitat i protegint el sòl contra l'erosió. En moltes cultures, la falguera representa la renovació, el renaixement i la connexió amb la natura. Això ressona en el missatge ecologista de regenerar els ecosistemes i transformar la nostra relació amb el medi ambient.

Maig , 2025

Laura Quintana
Kemonik ONGD. Girona

VIOLETA AFRICANA I GÈNERE

Teixidora de complicitats. La Laura és periodista de formació. Va entrar en l'activisme perquè veia moltes injustícies i creia que no fer res, era ser part del "problema". Convençuda que tant el que fem com el que deixem de fer té un impacte directe sobre altres persones, considera que «**cal actuar amb consciència, responsabilitat i empatia.**»

Un dels temes que més li preocupen és la situació de les dones arreu del món. Després de treballar amb comunitats indígenes des de Londres per una ONG internacional, va iniciar un voluntariat a Guatemala que li va permetre connectar amb altres realitats. Durant aquesta estada va participar en una iniciativa comunitària per a crear un refugi per a dones víctimes de violència de gènere. Set mesos després i amb aquest refugi ja en marxa, va tornar a casa amb una idea clara: seguir col·laborant amb la casa-refugi. Amb aquest objectiu, l'any 2017 crea Kemonik ONGD.

A Guatemala hi conviuen més de 20 ètnies i s'hi parlen més de 20 idiomes. Una de cada tres dones es troba en situació de pobresa i en tan sols un any s'hi van registrar més de 47.000 denúncies per violència contra la dona. La impunitat, el racisme i la pobresa colpegen amb més força les dones indígenes. A Kemonik treballen colze a colze amb dones maya Kaqchikel i les seves famílies. Totes són de zones rurals i viuen en contextos on l'Estat gairebé no hi és, però on la comunitat hi té molta força. **"El meu activisme és "teixidor",** reconeix la Laura, perquè **"és al costat d'elles, entrellaçant veus i lluites, que tot pren sentit."**

Saintpaulia. Associem simbòlicament la violeta africana a la lluita contra la violència de gènere per diversos motius que tenen a veure amb el seu color, simbolisme cultural i fins i tot algunes reinterpretacions socials. El color violeta de les seves flors és un dels colors més emblemàtics del moviment feminista. Ens remet a la dignitat i l'autorespecte. Va ser adoptat per les sufragistes britàniques a començaments del segle XX, i en moviments més moderns, representa la lluita per la igualtat de gènere. S'utilitza sovint en marxes i campanyes contra la violència masclista i moltes manifestacions i actes del 25-N, Dia Internacional per l'Eliminació de la Violència contra les Dones, tenyeixen els carrers de violeta amb pancartes i samarretes. Tot i la seva aparença fràgil, la violeta africana és una planta molt resistent, que pot florir durant tot l'any, i en entorns domèstics amb poca llum solar. Una resiliència en entorns difícils, que ens duu a evocar la força de les dones que han patit violència però que, així i tot, continuen creixent i florint.

TEMPS DE FLORS, TEMPS DE DRETS

Fotografia: Sònia Cervià Vidal i Lluís Carreras Mata
Textos i Edició: Sònia Cervià, Núria Cuadrat, Isabel Hidalgo

És un projecte de

COORDINADORA

Amb el suport de:

Ajuntament de Girona

Agència Catalana
de Cooperació
al Desenvolupament

Dipsalut

Organisme de Salut Pública
de la Diputació de Girona

Col·labora:

EL
MODERN

